

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Maximilian Schrems

Strona pozwana: Facebook Ireland Limited

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 15 rozporządzenia (WE) nr 44/2001 ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że „konsument” w rozumieniu tego przepisu traci ten przymiot, jeżeli po dłuższym korzystaniu z prywatnego konta na Facebooku w związku z dochodzeniem swoich roszczeń publikuje książki, wygłasza wykłady częściowo również odpłatne, prowadzi strony internetowe, organizuje zbiórki datków na dochodzenie swoich roszczeń i przyjmuje cesję roszczeń licznych konsumentów w zamian za zapewnienie przekazania im kwoty wygranej w procesie po odliczeniu kosztów procesu?
- 2) Czy art. 16 rozporządzenia nr 44/2001 należy interpretować w ten sposób, że konsument może dochodzić w danym państwie członkowskim jednocześnie ze swoimi roszczeniami wynikającymi z umowy konsumenckiej przed sądem właściwym dla powoda również podobnych roszczeń innych konsumentów mających miejsce zamieszkania
 - a) w tym samym państwie członkowskim,
 - b) w innym państwie członkowskim lub
 - c) państwie trzecim,

jeśli roszczenia te wynikające z umów konsumenckich zawartych z tą samą stroną pozwaną zostały na niego scedowane z tego samego prawnego powodu i jeśli umowa cesji nie wchodzi w zakres działalności gospodarczej lub zawodowej powoda, lecz służy wspólnemu dochodzeniu roszczeń?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. 2001, L 12, s. 1).

Odwołanie od postanowienia Sądu (dziewiąta izba) wydanego w dniu 12 lipca 2016 r. w sprawie T-347/14, Olga Stanisławiwna Janukowycz/Rada Unii Europejskiej, wniesione w dniu 23 września 2016 r. przez Olę Stanisławiwnę Janukowycz jako spadkobierczynię Wiktora Wiktorowycza Janukowycza

(Sprawa C-505/16 P)

(2016/C 441/15)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: Olga Stanisławiwna Janukowycz, jako spadkobierczyni Wiktora Wiktorowycza Janukowycza (przedstawiciel: T. Beazley, QC)

Pozostali uczestnicy postępowania: Rada Unii Europejskiej, Komisja Europejska

Żądania wnoszącej odwołanie

- uchylenie postanowienia Sądu (dziewiąta izba) z dnia 12 lipca 2016 r. w sprawie T-347/14 w zakresie wyszczególnionym w pkt 6 i 7 odwołania, mianowicie:
 - pkt 2 i 4 sentencji tego postanowienia;
 - pkt 3 sentencji postanowienia Sądu (dziewiąta izba) z dnia 12 lipca 2016 r. w sprawie T-347/14 w zakresie, w jakim Sąd uznaje, że tenże pkt 3 wymaga od Rady Unii Europejskiej pokrycia wyłącznie kosztów poniesionych przez wnoszącą odwołanie, ale nie kosztów poniesionych przez zmarłego;

- odesłanie sprawy do Sądu w celu przeprowadzenia rozprawy i wydania wyroku albo posiłkowo:
 - uwzględnienie żądań skarżącej przedstawionych w postępowaniu przed Sądem w zakresie wyszczególnionym w pkt 6 i 7 odwołania, mianowicie stwierdzenie nieważności decyzji Rady (WPZiB) 2015/143 ⁽¹⁾ z dnia 29 stycznia 2015 r. zmieniającej decyzję 2014/119, rozporządzenia Rady (UE) 2015/138 ⁽²⁾ z dnia 29 stycznia 2015 r. zmieniającego rozporządzenie nr 208/2014, decyzji Rady (WPZiB) 2015/364 ⁽³⁾ z dnia 5 marca 2015 r. oraz rozporządzenia wykonawczego Rady 2015/357 ⁽⁴⁾ z dnia 5 marca 2015 r. w sprawie wykonania rozporządzenia nr 208/2014 w zakresie, w jakim środki te dotyczą Wiktora Wiktorowycza Janukowycza; oraz
 - w zakresie, w jakim Trybunał uzna, że Sąd już tego nie uczynił, obciążenie Rady Unii Europejskiej zarówno kosztami poniesionymi przez wnoszącą odwołanie, jak i kosztami poniesionymi przez zmarłego w związku z żądaniem stwierdzenia nieważności zawartym w skardze;
 - obciążenie Rady Unii Europejskiej kosztami poniesionymi przez wnoszącą odwołanie, w tym kosztami poniesionymi przez zmarłego, w związku z żądaniem stwierdzenia nieważności zawartym w piśmie dostosowującym żądania;
- w każdym razie obciążenie Rady Unii Europejskiej kosztami postępowania odwoławczego.

Zarzuty i główne argumenty

Po pierwsze, Sąd naruszył prawo, stwierdzając w pkt 84, 89 i 92 zaskarżonego postanowienia, że pismo dostosowujące żądania było niedopuszczalne, ponieważ zostało złożone w imieniu zmarłego po jego śmierci. Sąd błędnie uznał, że w okolicznościach niniejszej sprawy dopuszczalność pisma dostosowującego żądania należy oceniać wyłącznie w odniesieniu do sytuacji istniejącej w chwili złożenia pisma dostosowującego żądania. Dopuszczalność pisma dostosowującego żądania należało raczej ocenić całościowo w odniesieniu do wszystkich okoliczności sprawy.

Po drugie, nawet jeśli Sąd słusznie stwierdził, że dopuszczalność pisma dostosowującego żądania należy oceniać wyłącznie w odniesieniu do sytuacji istniejącej w chwili jego złożenia, Sąd naruszył prawo, stwierdzając, iż pismo dostosowujące żądania nie zostało co do istoty złożone w imieniu wnoszącej odwołanie. Z pisma dostosowującego żądania, rozpatrywanego w kontekście pozostałego materiału, który został przedstawiony Sądowi, wyraźnie wynikało, że zostało ono złożone w imieniu zmarłego przez wnoszącą odwołanie lub na rzecz wnoszącej odwołanie w charakterze *de facto* następczyni i spadkobierczyni zmarłego. Jako takie było ono dopuszczalne w odniesieniu do sytuacji faktycznej istniejącej w chwili jego złożenia. Dochodząc do odwrotnego wniosku, Sąd naruszył prawo poprzez przeinaczenie dowodów, które zostały mu przedstawione.

Po trzecie, Sąd naruszył prawo, gdyż nie uczynił rozróżnienia pomiędzy i) dopuszczalnością pisma dostosowującego żądania a ii) dopuszczalnością drugiej skargi o stwierdzenie nieważności. Sąd: 1) błędnie nie uwzględnił okoliczności, że dopuścił zawieszenie postępowania w odniesieniu do pisma dostosowującego żądania; 2) błędnie stwierdził, że dopuszczalność pisma dostosowującego żądania należy ocenić w odniesieniu wyłącznie do sytuacji istniejącej w chwili złożenia pisma dostosowującego żądania; 3) błędnie pominął okoliczność, że na mocy ukraińskiego prawa spadkowego określenie, kto jest spadkobiercą, następuje sześć miesięcy po śmierci, ale z mocą wsteczną; oraz 4) w rezultacie błędnie i w sposób nieuzasadniony pozbawił wnoszącą odwołanie dostępu do sądu dla celów podważenia aktów z 2015 r. w charakterze następczyni i spadkobierczyni bądź w innym charakterze.

⁽¹⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2015/143 z dnia 29 stycznia 2015 r. zmieniająca decyzję Rady 2014/119/WPZiB w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją na Ukrainie (Dz.U. 2015, L 24, s. 16).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2015/138 z dnia 29 stycznia 2015 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 208/2014 w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją na Ukrainie (Dz.U. 2015, L 24, s. 1).

⁽³⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2015/364 z dnia 5 marca 2015 r. zmieniająca decyzję 2014/119/WPZiB w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją na Ukrainie (Dz.U. 2015, L 62, s. 25).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2015/357 z dnia 5 marca 2015 r. w sprawie wykonania rozporządzenia (UE) nr 208/2014 w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją na Ukrainie (Dz.U. 2015, L 62, s. 1).